

Izložba – Naopačke – Udomiti kritiku

REPORTER: Muzej savremene umetnosti iz Beograda u saradnji sa Gradskom galerijom umetnosti iz Ljubljane u prostoru Muzeja grada Beograda na adresi Resavska 40b predstavlja međunarodnu izložbu pod naslovom „Naopačke – udomiti kritiku“. Konceptija izložbe koja postavlja pitanja o samom pojmu muzeja razvilo se kod istoričarke umetnosti Alenka Gregorič i Suzana Milevska. Ako mnogo umetnici rade van muzeja stvaraju, sakupljaju dela u neke svoje kolekcije zar to ne dovodi u pitanje muzej kao instituciju. Ako se priređuju virtuelne izložbe šta to znači za muzeje koji rade u realnom prostoru i vremenu, pa i ako rekonstrukcija Muzeja savremene umetnosti u našem gradu bude dovršena, kakav će biti njegov sadržaj i koncept. Na ova i druga slična pitanja odgovore je pokušao da pruži regionalni kustoski tim jer se i u susednim državama postavljaju slična pitanja. Iako su muzeji otvoreni za publiku.

ALENKA GREGORIĆ (kustoskinja): Muzejski prostor još uvijek se definiše kao prostor koji ima svoju kolekciju. To je osnova muzeja. Inače je to galerija kunstora ili bilo šta drugo, znači zbirka je to što muzej to što muzej treba da ima da se zove muzej. Ali, danas je naravno bitno pitanje kako, šta se radi sa tom kolekcijom, kako se prezentira, šta želimo da kažemo s tom kolekcijom.

REPORTER: Da bi precizno sagledali temu kojom se bave kustosi su se opredelili za privremenu radnu sobu, u kojoj možemo pogledati primere kako izgleda kad muzej nastaje iz fantazije potrebe, dugogodišnjeg grada pa i utopijskih težnji umetnika. Metafizički unutrašnji muzej zeca, detinjstva, jugo i antimuzej.

DR ZORAN ERIĆ (kustos MSU): Jedno od pitanja koje se meni ovde direktno postavlja je zašto dolazi do takvih inicijativa, da li je to posledica društveno-političko krize, da li je to posledica krize institucija, ili potrebe umetnika da kroz akumulaciju određenih ideja čak nekih materijala na različite načine da kreiraju kućne muzeje, da kreiraju virtuelne muzeje, da kreiraju neki poseban svoj prostor.

REPORTER: Dugogodišnji akter savremene umetničke scene u regionu i svetu inicirao je konkretna izjašnjavanja zaposlenih u Muzeju savremene umetnosti u Beogradu o ustanovi u kojoj rade. U ukupnom rezultatu radnici muzeja su sebe i svoju ustanovu kulture ocenili sa tri zvezdice.

DALIBOR MARTINS (umetnik): Iako se radi kao o umjetičkom projektu neko ko uvijek pretpostavlja da nije stvarno društveno važan, ipak se tu pokazalo da su ljudi ozbiljno tome prionuli i da je recimo muzej dobio samo tri zvezdice od pet. Iako se verovalo da će bit barem četiri. Jer su očito ljudi neki mislili da možda zavređuju samo jednu zvezdicu.

REPORTER: Jedan od najvažnijih sadržaja na kojima svaki muzej počiva svakako je istorija umetnosti. Upravo je regionalna scena imala priliku da se uveri u to da ne postoje univerzalni aršini te da se i posle pada Berlinskog zida svetovi nisu spojili. Ma koliko smatrali da je to nemoguće paralelna istorija umetnosti istoka i zapada su opstale sve do danas.

ANDREJ SAVSKI (...): Apsolutno važi različita istina, to je jasno, i što nas je tu zanimalo je u stvari to da li se to može kreirati, da li se može kreirati neko novo dejstvo, neki stil, neka linija razmišljanja, i to je u stvarno nešto čemu mi onda kažemo ....

REPORTER: Predstavnik Bosne i Hercegovine na 55. Vijenalu u Veneciji posle Beča i Sarajeva odlučio se i da beogradskoj publici pruži besplatnu taksi vožnju do muzeja u Resavskoj. Naravno, uz razgovore o umetnosti.

MLADEN MILJANOVIĆ (umetnik): Moramo priznati to, zapravo savremena umjetnost se dosta odvojila od tog mnoštva publike, zapravo, unutar društva. I evo recimo i ovaj performans sa Zastavom 101, odnosno sam performans „Taksi do muzeja“ jeste jedan od tih strategijskih u kojem ja kao umjetnik zapravo služim i kao servis građanima da se besplatno dovezu do muzeja. U ovom slučaju zapravo to je prostor kreacije nove realnosti i prostor potencijala u kojem se vodi dijalog između umjetnika i publike.

REPORTER: Da li i koliko publika treba takođe da odlučuje o radu muzeja u budućnosti. I to one generacije koje nisu stekle barem u Beogradu skoro nikakvu naviku odlaska u ove ustanove kulture. Da li svoju reč

treba da daju umetnici kojima nije ponuđena prilika da se predstave na velikim retrospektivnim izložbama više od decenije. I ova vrlo značajna pitanja postavljena su na izložbi koja će uz mnogobrojna javna vođenja i diskusije biti otvorena do 25. jula svakog dana osim utorka.